

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Θ' - ΑΡΙΘ. 429

Αθήναι, 27 Αυγούστου 1931

ΑΘΗΝΑ, 27 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1931

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1) Προς συναδέλφους διδασκάλους περί των παλαιών σχολείων. — 2) Τα νέα διδακτικά σχολεία. — 3) Η εκπαιδευτική κατάσταση εν Ελλάδι. — 4) Η σημασία της προετοιμασίας των ζώων. — 5) Ποια τα αίτια των δημοδιδασκάλων και οι επιπτώσεις διαρκήσους. — 6) Στρατιώτες. — 7) Στρατιώτες.

8) Εκδοχή και σχέδιον νόμου αναφορικά με τα διδακτικά σχολεία. — 9) Προβλήματα διδασκάλων. — 10) Στρατιώτες. — 11) Οι διδασκάλους μας ειρήνη κλπ. κλπ.

ΠΡΟΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑΣ ΥΣΤΑΤΗ ΠΑΡΑΙΝΕΣΙΣ

Τὴν στιγμήν ποδ ἀρχίζου νὰ χαράσσονται οἱ γραμμὲς αὐτὲς δὲν ἔχου ἀκόμη σταματήσαι οἱ ταχυδρομικοὶ διανομαί; τῆς ἐξέλιξ; νὰ φέρου ἐν τῷ γράμματι τοῦ Προέδρου τῆς Ὀμοσπονδίας κατὰ πλῆθος τὰ γράμματα, τὴν ἀνάγκη τῆς ἀποστολῆς τῶν ὁποίων ἐδημιουργήσαι, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὸ περιεχόμενόν τους, τὸ προηγουμένον ἀρθρον τοῦ Διδ. Βήματος «Πρὸς ἀρρένας συναδέλφους ἐπιδόσεις».

Φανταζόμεθα τώρα ποὺ ἄλλο πλῆθος ἐπισταλῶν ἰσως θὰ ἀκολοῦθη τὸ σημερινόν μας ἀρθρον «Πρὸς συναδέλφους διδασκάλους παραινέσις ὑστάτη».

Τὸ κρῆγμα μᾶς γεννᾷ παρήγορον σκέψιν.

Ὑστερὰ ἀπὸ τὴν παρένθεση αὐτῆς, ποδ δὲν μᾶς ἦταν ἀποδοτική, παίρνουμε τὴν θέσιν στὸ ζήτημά μας.

Μὲ τὰ συναδέλφους διδασκάλους μᾶς συνδέει μακρὰ ἱστορία εὐγενικῶν ἀγώνων.

Ἡ ἱστορία αὐτὴ ἔχει τὴν ἀρχήν της μὲ τὴ γέννηση τῆς Διδακταλικῆς Ὀμοσπονδίας. Οἱ τότε ἱδρύται της ἐγκαίνιασαν τὴ λειτουργία αὐτῆς μὲ πρώτη ἀπόφασιν τὴν ἰσομισθία ἀρρένων καὶ θηλέων.

Ἀληθὸς μὲν θὰ μείνῃ ἐν τὴν μνήμην τοῦ γράφοντος τίς γραμμὲς αὐτῆς ἡ ἱστορικὴ ἐκείνη συνεδρίαση ποδ θέμα εἶχε «ἰσομισθία διδασκάλων κλπ», σ' ἓνα ἀκόμωρον Δημοτικὸν σχολεῖο τῆς πόλεως, τὴν ὁποία συνεδρίαση διὰ τοῦ συνόλου των παρηκολούθησαν οἱ ὅπως δῆποτε ἐν Ἀθήνας τότε εὐρισκόμεναι διδασκάλισσαι, ὁ δὲ ὑπογραφόμενος προήδρουν.

Τὸ ζήτημα, μετὰ μάχην κερδήθη. Ἄλλ' οἱ μάχες, ὡς πάντα, ἀφήνου τραυματίας καὶ ὁ σύρων τίς γραμμὲς αὐτῆς, δὲν φέρει τίς ὀλιγώτερες πληγῆς ἐκτοτε, γιὰ τὴν στάση ποδ τότε εἶχε πάρει ἐπάνω στὸ ζήτημα, ὑπὲρ τῶν διδασκάλισσων. Μὰ τίς πληγῆς αὐτῆς μὲ ὑπερφάνεια πάντοτε ἔφερε.

Ἦλθαν ὅμως καιροί, ποδ χαμηλοφτέρωσαν τὴν ὑπερφάνεια, γιὰτὶ οἱ ἴδιες οἱ διδασκάλισσες μὲ τὸ ἴδιόν τους τὸ στόμα ἀρτίσαν νὰ ψιθυρίζουν δειλὰ στὴν ἀρχὴ καὶ ζωηρότερα τώρα τελευταία, ποδ μαχητῶν δὲν ἔχουνε ἀνάγκη ποδ κάνανε λάθος πιστεύουσα; Ἄλλοτε σ' ἀξιαφαλάγγων καὶ λειτουργία στρατοπέδων μ' ἔτσι εἶχαν «καιρὸς νὰ τραφηθοῦμε μακρὰν τῆς βοῆς; καὶ τῶν ὑποχρέωσαν τοῦ στρατοπέδου».

Ἔτσι ἐφθάσαν μετὰ τῶν κατασκευαστῶν οἱ πρώτοι ἦχοι τῆς καμπάνας, ποδ ἐσημαίνει τὸ τραγοῦδι τῆς ἀδιαφορίας, — γιὰ νὰ μεταχειρισθῶν τὴν πῶν λεπτότητα ἐμφροσῆς, — τῶν συναδέλφων διδασκάλισσων. Καὶ στὴν ἀδιανομή αὐτῆς ποδ ὄλονεν ἐκείνη καὶ μεγαλειότη ἐκείνη ἐμειναν ἀριστὸ διδάστημα.

Μὰ οἱ καιροὶ στὸν κόσμω τοῦτον ἀλλάσσου καὶ ἴδου ἓνα πρωτὶ ἐν τῶς κατασκευάσεως τῆς ὀργανώσεως δημοτικῶν καὶ καθίδροι, ἀσθμαίνουσαι καὶ κατέρυθοι φθάνου αἱ συνάδελφοι διδασκάλισσαι καὶ τὸν ἐλαχιστὸν τους ἀναγκάζου ἀπὸ μακρὰν παραπονεμένοι ἦχοι σαλπίγγων... Εἶπαι ἡ ἐποχὴ ποδ γεννήθη τὸ ζήτημα τῶν Διευθυντῶν ἐν τῶν σχολείων.

Μὰ ἀπὸ τοὺς γεννητῶν τῶν κατασκευάσεως δὲν ἡγοσθη ἡ τοῦ στρατοπέδου ἡ ἀποδοτικότης μάλιστα, ἐποδοτικῆς φωνῆς ὑψώθησαν βλάστησιν ἐπὶ τῶν γραμμῶν ἐνηλλάγησαν, καὶ τὸ πλῆθος καμίας δὲν ἐπέμειναν πῶν δέξιν, ἀρρένων ποδ ἔλαττον τῶν γυμνασίων ἐν ἑκείνῳ ἔτι δὲν χωρίζει τοὺς κυρίους τους.

Μὰ ἀργότερα ἦλθαν οἱ στιγμῆς τοῦ προσκλητῶν μὲ ἡ ἀναφορὰ τῶν τμημάτων τῆς στρατιᾶς ἐσημαίωτε ἐμεινω τὴν ἀπουσίαν τῶν διδασκάλισσων. Τὶ νὰ συνέβη; Ἐρευνᾶ ἡ Στρατιὰ. Ἀπλούστατα αἱ συνάδελφοι πάλιν εἶχαν ἀποσπορθῆ ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου στῆς... ἀδιαφοροῦ ἐλθόντες τὸ ἔργον.

Αἱ ἴ τώρα, φωνάζει ἡ στρατιὰ. «Ἀμνηστῶ τοῦ παροῦστος σας τὴν ἀεταχτη παρακολούθηση τοῦ ζῆθνος μου. Ἄπὸ δὲ καὶ μὲρός, ὅμως; κηρύσσω ἐχθρόν μου τὴν ἀδιαφορίαν θὰ τὴν ἀντικρύσω ὅπως τῆς πρέπει ὅπου τὴν συναντήσω. Στρατιῶτες ἐν προσοχῆν».

Καὶ τώρα, ὅστερα ἀπὸ τὸ σάλπισμα τοῦτο, ὡς κανονίση ἡ πῶν συνάδελφος τὴν στάση της.

Δοκιμάζει πολλὴ λύπη ὁ ὑπογράφων τίς γραμμὲς αὐτῆς, γιὰτὶ σ' αὐτὸν Μοῖρα ἀνυπολογίστως δυσμενῆς ἐπεφύλασσε τὴν ὑποχρέωση νὰ μεταφέρῃ ἐν; κάθε ἐλληνίδος διδασκάλισσας ψυχὴν τὸ ἀγγελία αὐτό.

Ἐῦχεται ὅμως, ὅπως μὴ εὐρεθῆ ἐν τῆ δυσάρεστη ἀνάγκη νὰ ἡγηθῆ καὶ τῶν μέτρων τῆς Στρατιᾶς.

Πρὸς τοῦτο, μὲ τὸ δικαίωμα ποδ ἀνελαί ἀπὸ τοῦ παλαιῶς του ἀγῶνας ἀπευθύνει τὴν ὑστάτην πρὸς διδασκάλισσας παραινέσιν, συνιστώντας τὴν ἀμειψη κατάληψη τῆς ἐκείνης πλῆθος τῆς ὀργανώσεως καὶ τῆς δημοσιογραφικῆς τῆς ὀργάνου καὶ τῆς ὀριστικῆς ἐγκατάληψη τῆς ἐγκληματικῆς ἀδιαφορίας, γιὰτὶ ὡς πρῶτον καὶ ἀπὸ ὅλων τῶν συναδέλφους; δὲ οἱ καιροὶ δὲν ἀπομένου.

